

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α4

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604526

ΦΑΞ : 213 1604567

Καλλιθέα, 30/07/2021

Αριθμός απόφασης: 2325

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

γ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2014) «*Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής*».

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. Α.1273/2020 (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), Α.1241/2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και Α.1215/2020 (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 21/01/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της, ΑΦΜ, κατοίκου

....., οδός, κατά της υπ' αριθμ./2020 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Ρεθύμνου, φορολογικού έτους 2014, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας ζητείται η επανεξέταση, καθώς και την από 21/12/2020 οικεία έκθεση μερικού φορολογικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος (ν.4172/2013) της Δ.Ο.Υ. Ρεθύμνου.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Ρεθύμνου.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 21/01/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προσβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ./2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Ρεθύμνου, φορολογικού έτους 2014, καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ποσού 12.315,82 ευρώ πλέον προστίμου φόρου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. ποσού 3.694,75 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό **16.010,57 ευρώ**, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4172/2013 και του άρθρου 58 του ν. 4174/2013.

Η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε συνεπεία της από 21/12/2020 έκθεσης μερικού φορολογικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος (Ν.4172/2013) της Δ.Ο.Υ. Ρεθύμνου, η οποία συντάχθηκε βάσει της υπ' αριθμ./2019 εντολής ελέγχου της Προϊσταμένης της ως άνω Δ.Ο.Υ.

Στα πλαίσια του παραπάνω ελέγχου, για να διαπιστωθεί εάν συντρέχει εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 21 παρ. 4 του ν. 4172/2013, ο έλεγχος προέβη σε προσδιορισμό των πρωτογενών καταθέσεων της προσφεύγουσας για το έτος 2014, διαχωρισμό των ποσών που εισήχθησαν στο τραπεζικό σύστημα μέσω των τραπεζικών λογαριασμών που προέρχονται από αναλήψεις – μεταφορές από άλλους λογαριασμούς, πιστωτικούς τόκους, αποδόσεις επενδυτικών προϊόντων κτλ. και με το σημείωμα διαπιστώσεων ελέγχου ζήτησε από την προσφεύγουσα να αιτιολογήσει πιστώσεις συνολικής αξίας 99.753,41 ευρώ. Στη συνέχεια η προσφεύγουσα υπέβαλε το από 19/11/2020 υπόμνημα με συμπληρωματικά στοιχεία, προσκομίζοντας φωτοαντίγραφα των καταθέσεων που αφορούσαν το ποσό των 99.753,41 ευρώ, προκειμένου να αποδείξει ότι αυτή ήταν η καταθέτης των ποσών αυτών και άρα αφορούσαν έσοδα από την επιχειρηματική της δραστηριότητα. Κατόπιν επεξεργασίας του παραπάνω υπομνήματος και όσων στοιχείων είχε προσκομίσει η προσφεύγουσα ανταποκρινόμενη στα αιτήματα παροχής πληροφοριών, διαπιστώθηκε ότι ποσό 64.082,58 ευρώ αφορά έσοδα από την εμπορική-επιχειρηματική της δραστηριότητας και ποσό 10.000,00 ευρώ αφορά το σύζυγό της, ο οποίος

είχε ήδη ελεγχθεί για τη χρήση 2014). Συνεπώς ο έλεγχος έκρινε ότι δε διευκρινίστηκαν κάποιες πιστώσεις και συνεπώς υπάρχει προσαύξηση περιουσίας από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, της παραγράφου 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, σε συνδυασμό με το άρθρο 39 του ν. 4174/2013, ποσού **25.670,83 ευρώ** στη χρήση 2014, που προέρχεται από τις κάτωθι κινήσεις:

A/A	REC ID	ΤΡΑΠΕΖΑ	ΑΡΙΘΜ. ΛΟΓ/ΣΜΟΥ (IBAN)	Ημερομηνία Συναλλαγής	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Συναλλαγής
7	2698			10/1/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	5.500,00
12	2703			15/1/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	975,00
20	2711			16/1/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	7.000,00
175	2866			23/5/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	3.455,33
176	2867			26/5/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	7.000,00
446	3137			4/12/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	945,50
176	2867			11/12/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	795,00
ΣΥΝΟΛΟ						25.670,83

Επιπλέον, από την επεξεργασία των φορολογικών στοιχείων της προσφεύγουσας προέκυψε ότι δεκαεπτά (17) τιμολόγια συνολικής καθαρής αξίας **19.235,93 ευρώ** δεν εξοφλήθηκαν μέσω τράπεζας, αφού δε βρέθηκε από τον έλεγχο των βιβλίων και στοιχείων, ούτε προσκομίστηκε κάποιο αποδεικτικό πληρωμής – εξόφλησης με οποιοδήποτε τραπεζικό μέσο. Συνεπώς ο έλεγχος δεν αναγνώρισε προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα της προσφεύγουσας τις εν λόγω δαπάνες, οι οποίες προστέθηκαν ως λογιστικές διαφορές στα καθαρά φορολογητέα κέρδη της χρήσης 2014.

Τέλος, ποσό **2.764,23 ευρώ** (μικτή αξία 3.400,00 ευρώ / 23%) προστέθηκε ως αποκρυσταλλώσιμα φορολογητέα ύλη στα ακαθάριστα έσοδα της προσφεύγουσας, καθώς από τον έλεγχο των πιστώσεων διαπιστώθηκαν ονομαστικές καταθέσεις συνολικού ποσού 3.400,00 ευρώ, για τις οποίες δεν υπήρχε καταχωρημένη εγγραφή στις συγκεντρωτικές καταστάσεις πελατών προμηθευτών (ΜΥΦ) της χρήσης 2014, και ειδικότερα σε αυτή των εσόδων, ενώ δεν προσκομίστηκε κάποιο φορολογικό στοιχείο που να έχει καταχωρηθεί νομότυπα στα φορολογικά βιβλία της προσφεύγουσας.

Με βάση τα ανωτέρω αναδιαμορφώθηκαν τα φορολογητέα εισοδήματα της χρήσης 2014 της προσφεύγουσας και εκδόθηκε η με αριθμ./2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ.

Ρεθύμνου, φορολογικού έτους 2014, για τον καταλογισμό του αναλογούντος φόρου εισοδήματος και των σχετικών προσαυξήσεων.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση και εξαφάνιση, άλλως τροποποίηση και μεταρρύθμιση επί τα βελτίω, της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Παράνομη έκδοση της εντολής ελέγχου λόγω μη αναφοράς της διάρκειας του ελέγχου, καθώς όπως προκύπτει από το σώμα της υπ' αριθμ./2019 εντολής ελέγχου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Ρεθύμνου δεν προσδιορίζεται η διάρκεια του προς διενέργεια φορολογικού ελέγχου, όπως ρητώς υπαγορεύει και επιτάσσει η διάταξη του άρθρου 25 παρ. 1 στοιχ. ε' του ΚΦΔ./
2. Αντίθεση των διατάξεων του άρθρου 27 του ν. 4174/2013 προς το άρθρο 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος. Ο προσδιορισμός του εισοδήματός της από τη φορολογική αρχή με την υιοθέτηση της μεθόδου ανάλυσης της ρευστότητας είναι παράνομος και ακυρωτέος, καθώς η ανάθεση στη Διοίκηση του προσδιορισμού του περιεχομένου των έμμεσων τεχνικών ελέγχου, όταν στο ίδιο το κείμενο του νόμου δεν υπάρχει μόνο παρά ονομαστική αναφορά των τεχνικών αυτών και γενικόλογος προσδιορισμός του τρόπου εφαρμογής τους, προσκρούει στις διατάξεις του άρθρου 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος.
3. Ακυρότητα των καταλογιστικών πράξεων λόγω έλλειψης αιτιολογίας της έκθεσης ελέγχου. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η διαφορά των 25.670,83 ευρώ αφορά εισόδημα από άσκηση εμπορικής δραστηριότητας και κανένα στοιχείο αιτιολογίας που να τεκμηριώνει την υπαγωγή του ποσού αυτού στο συγκεκριμένο αντικείμενο φόρου του ν.4172/2013. Η αιτιολογία της έκθεσης ελέγχου ουσιαστικά αποτελεί αντιστροφή του βάρους απόδειξης του φορολογούμενου και επίρριψη της υποχρέωσης αυτής στο διοικούμενο.
4. Ως προς τη λογιστική διαφορά ύψους 19.235,93 ευρώ, η οποία αφορά τιμολόγια που έχουν εξοφληθεί χωρίς τραπεζικό μέσο, είναι ουσία αβάσιμη η παραδοχή της έκθεσης ελέγχου και της προσβαλλόμενης πράξης με βάση την οποία εξάγονται από τις δαπάνες της οι ανωτέρω πληρωμές που αποτελούν πραγματικά έξοδα της επιχείρησής της.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 4174/2013:

«1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.

2. Ο έλεγχος εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων του φορολογούμενου που διενεργείται από τη Φορολογική Διοίκηση είναι δυνατόν να έχει τη μορφή φορολογικού ελέγχου από τα γραφεία της Φορολογικής Διοίκησης ή επιτόπιου φορολογικού ελέγχου:

α) Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να διενεργεί φορολογικό έλεγχο από τα γραφεία της με βάση τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, δηλώσεις και λοιπά έγγραφα που υποβάλλει ο φορολογούμενος, καθώς και έγγραφα και πληροφορίες που έχει στην κατοχή της ή με βάση τα βιβλία και λογιστικά αρχεία που προσκομίζονται από τον φορολογούμενο, κατόπιν σχετικού εγγράφου της Φορολογικής Διοίκησης.

.....»

Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται παράνομη έκδοση της οικείας εντολής ελέγχου λόγω μη αναφοράς της διάρκειας του ελέγχου επικαλούμενη τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν.4174/2013 περί επιτόπιου ελέγχου. Ωστόσο, όπως προκύπτει από την οικεία έκθεση ελέγχου, διενεργήθηκε στην προσφεύγουσα μερικός φορολογικός έλεγχος γραφείου, όπως προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 24 του ν.4174/2013, κατόπιν της υπ' αριθμ./2019 εντολής ελέγχου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Ρεθύμνου, ο οποίος βασίστηκε στην επεξεργασία του ηλεκτρονικού αρχείου του Ειδικού Λογισμικού Αυτοματοποιημένου Ελέγχου Προσαύξησης της Α.Α.Δ.Ε. σε συνδυασμό με τις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, και ο οποίος έλεγχος σε κάθε περίπτωση, διενεργήθηκε εντός του προβλεπόμενου χρόνου παραγραφής. Ως εκ τούτου ο προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί ακύρωσης της προσβαλλόμενης πράξης λόγω μη αναφοράς της διάρκειας ελέγχου στην εκδοθείσα εντολή ελέγχου, απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

Επειδή σύμφωνα με το **άρθρο 27 του ν. 4174/2013** "Μέθοδοι έμμεσου προσδιορισμού της φορολογητέας ύλης":

«1. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβαίνει σε εκτιμώμενο, διορθωτικό ή προληπτικό προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης και με την εφαρμογή μιας ή περισσοτέρων από τις κατωτέρω τεχνικές ελέγχου: α) της αρχής των αναλογιών, β) της ανάλυσης ρευστότητας του φορολογούμενου, γ) της καθαρής θέσης του φορολογούμενου, δ) της σχέσης της τιμής πώλησης προς το συνολικό όγκο κύκλου εργασιών και ε) του ύψους των τραπεζικών καταθέσεων και των δαπανών σε μετρητά. Με τις ως άνω τεχνικές μπορούν να προσδιορίζονται τα φορολογητέα εισοδήματα των φορολογουμένων, τα ακαθάριστα έσοδα, οι εκροές και τα φορολογητέα κέρδη των υπόχρεων βάσει των γενικά παραδεκτών αρχών και τεχνικών της ελεγκτικής.»

Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο προσδιορισμός του εισοδήματός της από τη φορολογική αρχή με την υιοθέτηση της μεθόδου ανάλυσης της ρευστότητας είναι παράνομος και ακυρωτέος, καθώς προσκρούει στις διατάξεις του άρθρου 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος. Ωστόσο ο εν λόγω ισχυρισμός αβασίμως προβάλλεται, καθώς το εισόδημά της δεν προσδιορίστηκε με έμμεσες μεθόδους ελέγχου, αλλά προέκυψε μετά από έλεγχο στα βιβλία και στοιχεία της προσφεύγουσας και στις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματός της, σε συνδυασμό με την επεξεργασία των κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών της με βάση το

ηλεκτρονικό αρχείο του Ειδικού Λογισμικού Αυτοματοποιημένου Ελέγχου Προσαύξησης της Α.Α.Δ.Ε. σε συνδυασμό με τις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος. Σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή στην παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 4172/2013 ορίζεται:

«Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.».

Επειδή στο άρθρο 39 του ν. 4174/2013 ορίζεται:

«Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.».

Επειδή στο με αριθμ. πρωτ. ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφο της Διεύθυνσης Ελέγχων μεταξύ άλλων αναφέρεται:

«.....

Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.

Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν

δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησή της.

.....

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα.

Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.

10. Για χρήσεις πριν από την 01/01/2014, σχετικές είναι οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994.»

Επειδή στην απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. ΠΟΛ. 1175/2017 μεταξύ άλλων ορίζεται:

«1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν.2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013 , στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του Ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του Ν.2238/1994 ή του Ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.

2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.

.....

5.Ειδικότερα, σχετικά με τον έλεγχο υποθέσεων για προσαύξηση περιουσίας παρέχονται οι ακόλουθες διευκρινίσεις προκειμένου να υπάρχει ομοιόμορφη αντιμετώπιση των υποθέσεων:

.....

5.4. Ο χαρακτηρισμός μιας πίστωσης σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει ο ελεγχόμενος ως προερχόμενη ή σχετιζόμενη με ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα εξετάζεται ως πραγματικό γεγονός. Εφόσον αποδειχθεί ότι προέρχεται από ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα, δηλαδή προσδιορίζεται το είδος της παρασχεθείσας υπηρεσίας και ο λήπτης αυτής ή το πωληθέν αγαθό και ο αγοραστής αυτού, τότε φορολογείται, κατά περίπτωση, με τις οικείες διατάξεις του Ν. 2238/1994 (άρθρα 28 , 40 , 48 κ.λπ.) ή την παρ.1 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013 και υπόκειται σε τυχόν λοιπές φορολογίες (π.χ. ΦΠΑ), εάν δεν έχει ήδη φορολογηθεί.

Στην περίπτωση που ο ελεγχόμενος συμμετέχει σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο (ΟΕ, ΕΕ, ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ), κοινωνία ή κοινοπραξία, και το ποσό που πιστώνεται σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει το φυσικό πρόσωπο είναι ποσό που αποδεικνύεται ότι αφορά συναλλαγές ή εισόδημα ή περιουσία του νομικού προσώπου ή κοινωνίας ή κοινοπραξίας, δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας, καθώς είναι γνωστής προέλευσης. Στην περίπτωση αυτή το ποσό δύναται να συνιστά δάνειο (αν τούτο προκύπτει από τις σχετικές εγγραφές στα βιβλία ή από άλλα στοιχεία), ή ταμειακή διευκόλυνση, ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά της κάθε περίπτωσης, κατά την κρίση του ελέγχου.

Επισημαίνεται ότι αν αυτό το ποσό επεστράφη στο νομικό πρόσωπο (ή κοινωνία ή κοινοπραξία) πριν από την διενέργεια του ελέγχου, τότε αποτελεί δάνειο ή ταμειακή διευκόλυνση (ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά) για το φυσικό πρόσωπο και η τυχόν απόδοση (υπεραξία) αποτελεί εισόδημα του φυσικού προσώπου εφόσον στο νομικό πρόσωπο επεστράφη μόνο το κεφάλαιο.

Σε κάθε περίπτωση οι σχετικές πιστώσεις αξιολογούνται σε σχέση με τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, λαμβανομένου υπόψη και του αναλογούντος ΦΠΑ, ανάλογα με την περίπτωση. Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος επικαλείται μεν τη λήψη δανείου από ελληνική ή αλλοδαπή επιχείρηση, αλλά δεν υπάρχει σχετικό έγγραφο βέβαιης χρονολογίας ούτε και μπορεί να αποδειχθεί η λήψη του δανείου αυτού από άλλα στοιχεία (π.χ. κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών του δανειστή ή του δανειζόμενου από τις οποίες να προκύπτει δόση ή επιστροφή χρημάτων), τότε ο ισχυρισμός του φορολογούμενου περί δανείου δεν μπορεί να γίνει δεκτός.»

Επειδή όπως έχει κριθεί από το **ΣτΕ 884/2016 τμ. Β' επταμελές** επί προδικαστικών αιτημάτων:

«Α. Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, **μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 § 1 περ. α' του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρθρου 14 § 1 του ν. 4174/2013, ... οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, ...**

Β. ... το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, ΣτΕ 2442/2013, ΣτΕ 886/2005 κ.ά.) – Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της, διότι μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη – Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση ... Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων.

Γ. Κατά την αρκούντως σαφή και προβλέψιμη έννοια της διάταξης (του εδαφίου α') της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ (όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την προσθήκη σε αυτήν εδαφίου β' με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010), ερμηνευόμενης σε συνδυασμό, αφενός, με τις διατάξεις του άρθρου 66 (παρ. 1) του ίδιου νόμου και ήδη των άρθρων 14 (παρ. 1), 15 (παρ. 3) και 27 (παρ. 1) του ν. 4174/2013 και, αφετέρου, με τον κανόνα περί δυνατότητας έμμεσης απόδειξης ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος και αντίστοιχης φορολογικής παράβασης, ποσό τραπεζικού

λογαριασμού και αντίστοιχου εμβάσματος μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα του δικαιούχου του λογαριασμού και χορηγήσαντος την εντολή διενέργειας του εμβάσματος, εφόσον δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου...».

Επειδή με βάση την ως άνω Απόφαση του ΣΤΕ ο φορολογούμενος τεκμαίρεται ότι γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και μπορεί ευχερώς και **υποχρεούται να υποδείξει στη φορολογική αρχή την πηγή προέλευσης αυτών**, τούτο δε, δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης.

Επειδή στο **άρθρο 65 του ν. 4174/2013** σχετικά με το βάρος της απόδειξης ορίζεται:

«Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»

Επειδή, εν προκειμένω, διενεργήθηκε έλεγχος στην προσφεύγουσα δυνάμει της υπ' αριθμ./2019 εντολής ελέγχου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Ρεθύμνου, η οποία αφορά και έρευνα σχετικά με τους τραπεζικούς λογαριασμούς που τηρούσε η προσφεύγουσα στη χρήση 2014. Ο έλεγχος, λαμβάνοντας υπόψη τους ισχυρισμούς που διατύπωσε η προσφεύγουσα και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε για την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσης των πιστώσεων χρηματικών ποσών στους τραπεζικούς του λογαριασμούς με τα υπομνήματά της τόσο στα αιτήματα παροχής πληροφοριών όσο και στο Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου, διαπίστωσε ότι για τα παρακάτω ποσά δεν αποδείχθηκε η πηγή και η αιτία προέλευσης τους, είτε ότι φορολογήθηκαν από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάχθηκαν από το φόρο, και τα οποία λογίζονται και φορολογούνται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 παρ. 4 του ν. 4172/2013:

A/A	REC ID	ΤΡΑΠΕΖΑ	ΑΡΙΘΜ. ΛΟΓ/ΣΜΟΥ (IBAN)	Ημερομηνία Συναλλαγής	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Συναλλαγής
7	2698			10/1/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	5.500,00
12	2703			15/1/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	975,00
20	2711			16/1/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	7.000,00
175	2866			23/5/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	3.455,33
176	2867			26/5/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	7.000,00

446	3137			4/12/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	945,50
176	2867			11/12/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	795,00
ΣΥΝΟΛΟ						25.670,83

Επειδή η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, δεν προβάλλει κάποιο ισχυρισμό προκειμένου να δικαιολογήσει τα παραπάνω πιστωθέντα στους λογαριασμούς της ποσά, παρά αορίστως αναφέρει ότι αυτά μπορεί να προέρχονται από δωρεά, ή από κατάθεση χρημάτων για φύλαξη τρίτων συγγενικών προσώπων, ή από δωρεά ή από κληρονομιά, χωρίς να προσκομίζει οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο που να μεταβάλει το πόρισμα του ελέγχου. Η δε προσκόμιση καταθετηρίων κάποιων πιστώσεων (οι οποίες μάλιστα δε συμπίπτουν με τις ως άνω καταλογισθείσες πιστώσεις), στα οποία το όνομα του καταθέτη είναι η ίδια η προσφεύγουσα, σε καμία περίπτωση δεν αιτιολογούν την πηγή του εισερχόμενου χρήματος.

Επειδή στο **άρθρο 23 του ν. 4172/2013** “Μη εκπιπτόμενες επιχειρηματικές δαπάνες” ορίζεται:

«Οι ακόλουθες δαπάνες δεν εκπίπτουν:

.....

β) κάθε είδους δαπάνη που αφορά σε αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας άνω των πεντακοσίων (500) ευρώ, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έγινε με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής,

.....»

Επειδή στην **ΠΟΛ.1216/2014** αναφέρεται:

«1. Με τις διατάξεις του άρθρου 23 του Ν. 4172/2013 καθορίζονται οι μη εκπιπτόμενες δαπάνες από τα ακαθάριστα έσοδα των φυσικών προσώπων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα (ατομικές επιχειρήσεις), καθώς και των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων.

2. Ειδικότερα, με την περίπτωση β΄ του ως άνω άρθρου ορίζεται ότι δεν εκπίπτει κάθε είδους δαπάνη που αφορά σε αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας άνω των €500, από την ημεδαπή ή την αλλοδαπή, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έγινε με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής.

Για την εφαρμογή της περίπτωσης αυτής, στην έννοια της αγοράς των αγαθών και της λήψης των υπηρεσιών εμπίπτουν οι αγορές πρώτων και βοηθητικών υλών, εμπορευμάτων, υλικών, παγίων, κ.λπ., οι πάσης φύσεως δαπάνες της επιχείρησης καθώς και οι πάσης φύσεως υπηρεσίες που λαμβάνει η επιχείρηση, με την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 22 του Ν.4172/2013 και δεν εμπίπτουν σε κάποια από τις λοιπές περιπτώσεις του παρόντος άρθρου.

.....

4. Ως τραπεζικό μέσο πληρωμής, προκειμένου για την εφαρμογή των κοινοποιούμενων διατάξεων, νοείται:

- Η κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό του προμηθευτή, είτε με μετρητά είτε με μεταφορά μεταξύ λογαριασμών (έμβασμα),
 - Η χρήση χρεωστικών ή πιστωτικών καρτών της εταιρείας που πραγματοποιεί την πληρωμή,
 - Η έκδοση τραπεζικής επιταγής της επιχείρησης ή η εκχώρηση επιταγών τρίτων,
 - Η χρήση συναλλαγματικών οι οποίες εξοφλούνται μέσω τραπεζής,
 - Η χρήση ταχυδρομικής επιταγής - ταχυπληρωμής ή η κατάθεση σε λογαριασμό πληρωμών των Ελληνικών Ταχυδρομείων.
-»

Επειδή, όπως αναφέρεται στη σχετική έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. Ρεθύμνου, από την επεξεργασία των φορολογικών στοιχείων της προσφεύγουσας προέκυψε ότι δεκαεπτά (17) τιμολόγια συνολικής καθαρής αξίας **19.235,93 ευρώ**, τα οποία αναλυτικά παρουσιάζονται στη σελίδα 7 της έκθεσης, δεν εξοφλήθηκαν μέσω τράπεζας, αφού δε βρέθηκε από τον έλεγχο των βιβλίων και στοιχείων, ούτε προσκομίστηκε κάποιο αποδεικτικό πληρωμής – εξόφλησης με οποιοδήποτε τραπεζικό μέσο. Συνεπώς ο έλεγχος δεν αναγνώρισε προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα της προσφεύγουσας τις εν λόγω δαπάνες, οι οποίες προστέθηκαν ως λογιστικές διαφορές στα καθαρά φορολογητέα κέρδη της χρήσης 2014.

Επειδή στην υπό κρίση περίπτωση, η προσφεύγουσα εταιρεία δεν προσκόμισε κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 65 του ν.4174/2013, προκειμένου να αποδείξει ότι τα προαναφερθέντα τιμολόγια εξοφλήθηκαν με τραπεζικό μέσο και οι εν λόγω δαπάνες, καθαρής αξίας 19.235,93 ευρώ, εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδά της στη χρήση 2014.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 21/12/2020 οικεία έκθεση μερικού φορολογικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος (ν.4172/2013) της Δ.Ο.Υ. Ρεθύμνου, επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 21/01/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της ΑΦΜ, και την επικύρωση της υπ' αριθμ./2020 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Ρεθύμνου, φορολογικού έτους 2014.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ					
		ΔΗΛΩΣΗΣ	ΕΛΕΓΧΟΥ	ΔΕΔ	ΔΙΑΦΟΡΑ
		(1)		(2)	(2)-(1)
ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	Ατομικό	29.801,94	29.801,94	29.801,94	
	της συζύγου	21.056,16	68.424,68	68.424,68	47.368,52
ΦΟΡΟΣ	Πιστωτικό ποσό				
	Χρεωστικό ποσό	3.140,33	15.456,15	15.456,15	12.315,82
Προκαταβολή φόρου		48,69	48,69	48,69	
Τέλη χαρτοσήμου στο εισόδημα από εκμίσθωση ακινήτων		450,00	450,00	450,00	
Εισφορά υπέρ ΟΓΑ στα πιο πάνω τέλη χαρτοσήμου		90,00	90,00	90,00	
Πρόστιμο φόρου άρθρου 58 ΚΦΔ			3.694,75	3.694,75	3.694,75
Ειδική Εισφορά Αλληλεγγύης		1.038,30	1.038,30	1.038,30	
Τέλος Επιτηδεύματος					
ΣΥΝΟΛΟ ΦΟΡΟΥ ΓΙΑ ΚΑΤΑΒΟΛΗ		4.767,32	20.777,89	20.777,89	16.010,57

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η Προϊστάμενη της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.